

med henblik på indførelse af mulighed for at fastsætte betaling for enlige personers og flygtninges ophold i midlertidig indkvartering.

Endelig foreslås det at udvide forsøgsområdet i § 138 b, således at der i bilstandsloven indsættes en bestemmelse om, at socialministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelsen eller amtsrådet for en forsøgsperiode kan godkende ordninger, der fraviger bilstandslovens regler om udgiftsfordelingen, også når det drejer sig om foranstaltninger uden for lovens afsnit VI og VII.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget vil næppe medføre væsentlige administrative konsekvenser for de kommunale social- og sundhedsforvaltninger bortset fra de opgaver, der følger af, at der skal foretages A-skatetræk af revalideringsydelsen, og af den foreslåede regel om, at der i visse tilfælde alene kan ydes supplerende hjælp til særlige uddannelsesudgifter og handicapbetingede udgifter. Til gengæld indebærer forslaget store administrative lettelser for kommunerne, dels fordi der nu bliver tale om en fast indkomstuafhængig ydelse (bortset fra visse arbejdsindtægter), dels fordi beregnings- og kontrolopgaver i forbindelse med tilbagebetaling af hjælp til terminsydelse og lån bortfalder. Herudover vil både kommuner og Statens Uddannelsesstøtte få store administrative lettelser, når det hidtidige samspil mellem SU-stipendium og revalideringshjælpen bortfalder.

Økonomiske konsekvenser

Ved lovforslagets gennemførelse vil en skattefri revalideringshjælp udmålt efter behovskriterier blive erstattet af en skattepligtig fast revalideringsydelse. De økonomiske konsekvenser er derfor både opgjort brutto og netto, således at skatteprovenuet af revalideringsydelsen er modregnet i merudgifterne. Der er ved beregningerne taget udgangspunkt i det gennemsnitlige pl-niveau for 1989.

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår, at det er tanken, at især unge, der netop har forladt skolesystemet, så langt det overhovedet er muligt, skal klare sig med de normale støtteordninger i det almindelige uddannelsessystem. På denne baggrund antages, at kun halvdelen af de unge, der i dag modtager hjælp efter § 42, stk. 1, vil være berettiget til den nye revalideringsydelse. De øvrige vil alene være berettiget til hjælp fra Statens Uddannelsesstøtte med eventuelle tillæg til de særlige udgifter, som følger af uddannelsen eller handicappet. Af de, der er berettiget til revalideringsydelsen, antages halvdelen at være berettiget til normal revalideringsydelse og

halvdelen at være berettiget til halv revalideringsydelse, jf. stk. 2, 2. punktum.

Kravet om, at der skal foreligge en revalideringsplan, for at revalideringsydelsen kan udbetales, betyder, at nogle af de, der i dag modtager hjælp efter § 42, ikke vil kunne få revalideringsydelse. På den anden side vil den nye ydelse være et incitament til, at klienter, der i dag af økonomiske grunde afstår fra revalidering, vil gå ind i et forløb. Der er derfor regnet med en udskiftning på 10 pct. af klientellet over 23 år, og at de nytilkomne i gennemsnit tidligere kun har fået halvdelen af den kontanthjælp, som de tidligere § 42 hjælp-modtagere har fået.

Den faste revalideringsydelse vil betyde, at et mere usikkert forsørgelsesgrundlag ikke fortsat vil være en barriere for visse sygedagpengemodtagere mod at søge over i et revalideringsforløb. Uafhængigt af en eventuel nedsættelse af varighedsbegrænsningen antages derfor, at 1000 sygedagpengemodtagere på årsbasis vil overgå til revalidering.

Den nye revalideringsydelse antages umiddelbart at medføre en offentlig udgift på 3.039 mill. kr. Der forventes besparelser til hjælp i henhold til § 42 på 1.425 mill. kr., på Statens Uddannelsesstøtte på 237 mill. kr., på boligsikring på 50 mill. kr. og på sygedagpenge på 107 mill. kr. I alt vil der således være tale om offentlige nettomerudgifter på 1.220 mill. kr., fordelt med 458 mill. kr. til kommunerne og 762 mill. kr. til staten. Stigningen i skatteprovenu som følge af omlægningen vil blive på 1.096 mill. kr., fordelt med 635 mill. kr. til kommunerne og 461 mill. kr. til staten. Det samlede nettoresultat for den offentlige sektor bliver en merudgift på 124 mill. kr., bestående af en kommunal besparelse på 177 mill. kr. og en statslig merudgift på 301 mill. kr.

De unge, der efter den gamle lov kunne få § 42-hjælp, men efter den nye § 43 kun kan få supplerende hjælp efter stk. 7, vil kunne optage lån gennem Statens Uddannelsesstøtte. Udnyttes disse muligheder fuldt ud, vil det betyde en øget låntagning på 57 mill. kr. årligt.

Forslaget medfører endvidere, at tilbagebetalinger af støtte i henhold til § 42, der er givet som lån, efterhånden vil bortfalde. Disse tilbagebetalinger udgør i dag ca. 19 mill. kr. årligt.

Loven træder i kraft 1. oktober 1990. Som følge af overgangsbestemmelserne antages revalideringsydelsen dette år at medføre en offentlig udgift på 793,5 mill. kr. Der forventes besparelser til hjælp i henhold til § 42 på 376 mill. kr., på Statens Uddannelsesstøtte på 59 mill. kr., på boligsikring på 12,5 mill. kr. og på sygedagpenge på 27 mill. kr. I alt vil der således i overgangsåret være tale om offentlige nettomerudgifter på 319 mill. kr., fordelt med 122 mill. kr.